

Nr. C/21/10
van het arrest

Nr. 2010/48
van het repertorium

Nr. 919 P 2009
van het parket-generaal

- urbanisatie
- verstek

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

met inschrijvingsnummer
met zetel te

beklaagde

afwezig

Beklaagd van:

te _____

op niet nader bepaalde datum, tussen 1 december 2005 en 24 december 2005,

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

in strijd met het bijzonder plan van aanleg,

als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te _____,

gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 875 m²

eigendom van _____, met zetel te _____

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

tussen 1 december 2005 en 24 december 2005

te hebben uitgevoerd,

namelijk een paardenpiste van 55 m op 16 m met rondom een houten hekwerk;

met de verzwarende omstandigheid dat de beklagde een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt;

Gezien het bewijs van overschrijving van de
dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der
Hypotheken kantoor te d.d. 12 de-
cember 2007

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 18 juni 2009 door de beklagde tegen alle
beschikkingen

- op 22 juni 2009 door het Openbaar Ministerie tegen
alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 15 juni 2009 door de correctionele
rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt
heeft beslist:

VEROORDEELT:

- beklagde, , hoofdens het
haar ten laste gelegde feit tot een geldboete van
TWEEDUIZEND EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de geldboete
uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt
uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf
heden, uitgezonderd een effectieve geldboete van
VIJFHONDERD EUR.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de
financiering van het Fonds tot hulp aan de
slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de
occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage
van 25 EUR, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht
op 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van
het geding belopende 114,24 EUR en tot een vergoeding
van 30,69 EUR.

Zegt dat de geldboete van 2.000 EUR, vermeerderd
wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 11.000 EUR
bedraagt.

Beveelt dat het terrein gelegen te
gekadaastreerd als met een
globale oppervlakte van 875 m², in zijn
oorspronkelijke staat zal hersteld worden, namelijk:

- door staken van het strijdig gebruik (paardenpiste),
- door het verwijderen van de paardenpiste inclusief houten hekwerk, de andere constructies en terreinophogingen,

en dit binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingwerken hiervoor bevolen.

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen en legt een nota neer.

De beklaagde, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen en de zaak werd te haren opzichte bij verstek behandeld.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten heromschreven te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1°.a, 93.4°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003, de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009),

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009), met ingang van 1 september 2009, eveneens omschreven zijnde als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1°.a), 4.2.1.4° en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.1.lid2, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009)".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door het Hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

Het perceel is gelegen deels in woonparkgebied en deels in bosgebied volgens het gewestplan , goedgekeurd bij K.B. van 3.10.1979.

De inbreuk bestaat in het afgraven van een deel van de bodem van het perceel en het aanbrengen van een

verharding bestaande uit breekpuin met daarover een laag zand geschikt voor paardrijden en dienstig als paardenpiste, zonder over de vereiste vergunning te beschikken.

2. Beklaagde als rechtspersoon, rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten, de afwezigheid van eerdere veroordelingen, de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van het niet respecteren van de regels inzake ruimtelijke ordening waarvan zij gelet op het maatschappelijk doel van de vennootschap (projectontwikkeling voor woningbouw) uiteraard op de hoogte moet zijn, dient voor de feiten zoals geactualiseerd en heromschreven veroordeeld te worden tot 2.000 euro te vermeerderen met de opdecimen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of een geldboete van 24.000 euro, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de regels van het milieu en het beheer van afvalstoffen te respecteren.

De door de eerste rechter opgelegde bestraffing acht het Hof dan ook gepast en kan worden bevestigd.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet haar leren de regels van de ruimtelijke ordening te respecteren.

De herstellvordering

Bij beslissing van 26 maart 2007 van het College van Burgemeester en Schepenen wordt het herstel in de vorige staat gevorderd door het verwijderen van de paardenpiste inclusief het houten hekwerk, de andere constructies en terreinophogingen. De stedenbouwkundige inspecteur sluit zich aan bij deze herstellvordering bij brief van 18.04.2007 en deelt dit mede aan het Openbaar Ministerie.

Het Hof is van oordeel dat deze omstandig gemotiveerde herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de weerhouden feiten op gepaste aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van het door beklaagde gepleegd misdrijf.

De vordering tot het herstel in de vorige toestand met name de verwijdering van de paardenpiste, is genomen met het oog op een goede ruimtelijke ordening en op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die niet kennelijk onredelijk is, ook mede

gelet op het éénsluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (nu Handhavingsbeleid) in het kader van art. 149 DRO van 12 juni 2007.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de haar bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 200 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Aldus wordt geen dwangsomtermijn toegekend. Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk om reden dat beklaagde tot op heden nog steeds niet tot verwijdering van de paardenpiste is overgegaan, niettegenstaande de regularisatie bij beslissing van de bestendige deputatie is geweigerd op 6.11.2008.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is bij verstek,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 41bis strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a), 93.4°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet

van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1.1°.a), 4.2.1.4°, 6.1.1.1°, 6.1.1.lid2, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert de feiten worden zoals hoger uiteengezet (pagina 5);

Bevestigt het bestreden vonnis met deze wijzigingen:

Zegt dat het met uitstel verleende gedeelte van de geldboete, zijnde DUIZEND VIJFHONDERD EURO, vermeerderd wordt met 45 opdecimen en alzo gebracht wordt op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO;

Zegt dat het effectieve gedeelte van de geldboete, zijnde VIJFHONDERD EURO, vermeerderd wordt met 45 opdecimen en alzo gebracht wordt op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

het verwijderen van de paardenpiste inclusief het houten hekwerk de andere constructies en terreinophogingen

binnen de termijn van ZES MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 196,65 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

, Voorzitter,

, Raadsheer,

, Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

ZES JANUARI TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Voorzitter

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier